

ЗА ВЪЗЛОЖЕНІЕТО сир. ДЖИРОТО.

Членъ 93). Единъ притѣжатель на една полицѣ, може да я обърни, или възложи на другото.

Членъ 94). Надъ полицѣтъ отгорѣ, трѣбва да ся забѣлѣква денословіето на джирото, че е зель парытъ на полицѣтъ, и имято на оногова връху когото ся тегли.

Членъ 95). Когато възложеніето, не е съобразно съ казаннитѣ въ прѣжнѣятъ членъ узаконенія, тогава не може да ся изпълнява обръщеніето на полицѣтъ, нъ ся счита като едно просто намѣстническо писмо.

Членъ 96). Запрѣтено е да ся туря дата на полицѣ, прѣди деньтъ на възложеніето [джирото]. Който прѣстѣпи и направи такова едно нѣщо, счита ся че е подправачъ [сахтекаръ].

Членъ 97). Всичкытъ онѣ, които сѣ пріели полицѣ, или сѣ зели върху си джирото ѣ, считатъ ся поручители единъ за други, прѣдъ лицето което носи полицата.

Членъ 98). Исплащаніето на една полицѣ, колкото и да става, съ пріеманіе и възложеніе, обаче когато онзи който я възлага, ако бы да не вѣрва челоуѣка, дѣто ще плаща парытъ, той има право да иска единъ прѣдогоготовителенъ отъ странѣ поржчитель.

Членъ 99). Като ся даде единъ таквъ поржчитель отъ странѣ, трѣбва да ся запише на полицѣтъ, или все равно е ако ся обвърже и съ особенъ единъ записъ. Този който стане поржчитель, той вече е отговорникъ и поржчитель, сѣщо така, както сѣ единъ за други поржчитель, издательитѣ и възложительитѣ, освѣнь само когато помѣжду си иматъ нѣкакви си особни условія.

Членъ 100). Полицата ся плаща, съ каквито пары е забѣлѣжено въ нея да ся плати.